

[Mads Larsen.]

ning til det ærede Medlem Hr. Ulrich. Det ærede Medlem siger, at Kommunalraadene vilde være ilde stødte med denne Lov. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvad mener det ærede Medlem? Naar her staar, at hele Bedømmelsen af, om denne Fattighjælp for de forskellige Kategorier af fattige skal eftergives, er lagt i Kommunalbestyrelsernes Haand, mener saa det ærede Medlem, at Kommunalbestyrelserne ikke tør tage det Ansvar og træffe deres Afgørelse efter deres bedste Skøn over, hvad der i hvert enkelt Tilfælde er det rigtige, eller hvad er det for en Bekymring, det ærede Medlem nærer med Hensyn til de kommunale Raad? Den Bekymring, tror jeg, kan han spare sig.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Angaaende den Sag, vi behandler, kan jeg indskrænke mig til at sige, at naar Socialministeren nu opspalter Alimenterne i to Kategorier, maa mine Udtalelser naturligvis opfattes som drejende sig kun om den ene Kategori, det gaar jeg ud fra, at vi paa Forhaand er enige om. Men dér mener jeg rigtignok ogsaa, at mine Udtalelser er rigtige. Maa jeg gøre det Spørgsmaal, om det ikke er Meningen, at hvis en Alimenterant af den Kategori, som jeg altsaa ikke mener bør omfattes af dette Lovforslag, paa Grund af Arbejdsløshed ikke kan opfylde sine Alimenterationsforpligtelser og saa kommer til Kommunens Forsørgelsesvæsen og beder om Hjælp, at han saa paa ganske normal Maade bliver understøttet under Hensyn til hans Behov, hvorunder naturligvis ogsaa indgaar de Forpligtelser, han har som Alimenterant? Jeg gentager, jeg tror, det er forkert, at dette Forhold er inddraget i dette Lovforslag, det vilde være gaaet nemmere at naa til Vejs Ende, om man ikke havde haft Alimenteranterne med.

Den højtærede Socialminister har nu et Par Gange i den paabegyndte Rigsdags-samling beklaget sig over manglende Interesse hos Folketinget for Socialreformen. Jeg synes, at den højtærede Socialminister er uretfærdig mod os. Ministeren ved, at der er en overordentlig stor Interesse til Stede endogsaa i vide Kredse, i hvert Fald her paa Rigsdagen, for Socialreformen, og der er ogsaa, i hvert Fald i det Udvalg, som jeg har den Ære at være med i, gjort et stort Arbejde i de forløbne tre Samlinger.

Vi er klar til at afgive Ændringsforslag, de er blot ikke blevet indkaldt. Jeg maa maaske gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det er dog den højtærede Ministers Partifæller, der skal indkalde Ændringsforslagene, før vi andre kan komme til at afgive dem. Det forekommer mig ogsaa, at vi i vort Udvalg har haft den højtærede Minister til Stede, i hvert Fald en enkelt Gang.

Altsaa, jeg maa have Lov til at sige, selv om jeg godt forstaar Ministerens Mismod over, at det gaar saa langsomt med Behandlingen af denne vigtige Reform, at det ikke er manglende Interesse fra vor Side, men langt snarere manglende Muligheder i hele den erhvervspolitiske Situation, vi er inde i, som gør, at det gaar saa langsomt.

Socialministeren (Steincke): Den ærede Ordfører Hr. C. O. Pedersen begyndte med ikke at beklage sig over, men at glæde sig over, tilsyneladende da, at jeg ikke ydede ham nogen Anerkendelse, det vilde han ikke sætte Pris paa, sagde han, han kendte i Forvejen de Bemærkninger, jeg vilde have tilovers for en politisk Modstander. Det er aldeles ikke rigtigt. Det kommer ganske an paa, hvorledes den politiske Modstander er, men det skal jeg ikke udbyde nærmere. Den ærede Ordfører Hr. C. O. Pedersen ved jo meget godt, at jeg lægger megen Vægt paa Forskellen mellem de politiske Modstandere, som jeg tror arbejder paa Sagen ud fra Interesse for Sagen, og dem, som jeg tror væsentligt tager taktiske Hensyn eller væsentligt taler ud ad Vinduet. Til hvilken Kategori det ærede Medlem henregner sig selv, skal jeg overlade ham selv at afgøre; selv om jeg vilde yde ham Anerkendelse for hans Stilling, vilde han jo ikke sætte Pris paa det.

Den ærede Ordfører sagde dernæst, at de værste Mennesker var ikke altid dem, der blev dømt, der var nogle, der var endnu værre, og det var dem, der overtraadte Bestemmelser, som var en stiltiende Forudsætning, gentlemen's agreement. Jeg maa sige til den ærede Ordfører, at jeg ved ikke, om han er dømt, men jeg er dømt, og hvad angaar Overtrædelse af Bestemmelser, som var Forudsætninger, tilbageviser jeg det ganske. Selv om der virkelig — saaledes som paastaet af det ærede Medlem Hr. Krag — havde været Tale om en Forudsætning — hvad den ærede Ordfører Hr. C. O. Pedersen intet kan ane om, da han ikke var til Stede i det Underudvalgsmøde, der sigtes til —, havde det ikke kunnet nytte mig noget med